

50 . L E O N I S A L L A T I I A

ras eminuit, & forma ipsa pensilem pretulit,
& porrectam. Famianus Strada Prolus. Academio. Plaut. 2. Primos acriter insectatur fustus
Lipsius tamquam oblitos Romanorum moris,
apud quos olim minuscula, quibus nos utimur,
usurpat & non fuere nota. Sed immerito eos car-
pit, mea quidem sententia, neque enim ignorar-
uerunt illi, unum Quiritibus fuisse scribendi ge-
nus: sed cum scirent illud potuisse aut produci
grandibus, & maximis literis, ut ait Cicero, &
cubitum longis ut ludit Plautus, aut minutis
litterulis, ut loquitur idem Tullius existima-
runt Plautinum iocum ad aliquam ex litteris
cubitalibus esse referendum. Vide etiam si placet,
Iustum Reinhartum Robbigum, De rebus Cri-
ticis lib. 1. cap. 2. Dixit vero Plinius *Pene*: Quæ-
dam enim ex Latinis diuersis effictæ figuris, cum
Græcarum figura non consonant: vel disparitas
illa, & discrimen non ea sunt, quæ illas omnino
diuersas efficiant, & Latinis oculis peregrinas.
Sententiæ meæ calculum addit Priscianus lib. 1.
Apud Antiquissimos Gracorum non plus, quam
sedecim erant literæ, quibus ab illis acceptis La-
tini, antiquitatem seruauerūt perpetuam Nam
si verissime velimus inspicere eas, hoc est sede-
cim, non plus quam duas additas in Latino in-
ueniemus sermone. Si literulis nostris scriptitas-